

LUAN REXHEPI

8SH - 1

R 69

Kryet lart,
Shqipëria

POEMË ime!

891983 = 1

R.62

15

LUAN REXHEPI

KRYET LART,

SHQIPËRIA IME!

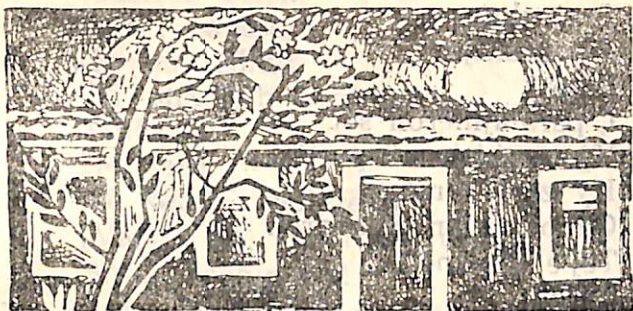
40038

(POEMË PËR TRE HERONJTË E SHKODRËS)

30146

SHKODER
BIBLIOTEKA E SHTËPISË
GJYKONAS NR. 1

SHTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»
TIRANË, 1966

I

Agimi,
 Shpesh
 Me tufat e rrezeve
 Përhap midis njerëzve
 Dritë, sa e natës
 Ngrohtësi,
 Buzëqeshje.
 Por qëllon që ai
 Vjen me stuhi
 Dhe ahëre
 Njeriu,
 Që prehet
 Në qoshen e tij,

S'mund të rrijë më

I strukur,

Në heshtje...

E sot?

Ç'paralajmëron sot

Kjo trokitje në portë.

Ky zë i herët,

Që po zgjon Shkodrën

Tej'e mb'anë?

Stuhi!

O, ç'mu kujtua një melodi!

Shqipëri, kreshnikja Shqipëri,

«Ti ke pas kenë një zonjë e randë»!.. 1)

Stuhi!

Po,

Shqiptari

E dallon mirë

Trokitjen e mikut

Nga ajo e armikut.

Ato janë dy notat e para,

Që stërgjyshët tanë

Në fillim të pentagramit

I kanë radhitur!..

Ahere, dil, armik,

1) Varg nga vjersha e Vaso Pashës «Mori Shqypni, e mjera Shqypni...»

Kushdo qofsh,
Dil, i pabesë,
Që ke ardhur
T'i shkelësh shqiptarit
Tinëzisht
Në derë.
Në këmbë, vëllezër!
(Vargu im, rreshtohu dhe ti!)
Shtëpi shqiptare!
Sipas zakonit të vjetër,
Përballë armikut
Ngrihu kështjellë! .

II

Përshëndete, njeri,
Qytetin ku ke lindur,
Ngope shikimin
Me rrugët,
Shtëpitë,
Me kalanë e moçmë.
Kush e di
Ç'sjell kjo stuhi,
Kush e di
A do t'i shohësh më
Pas ditës së sotme!..
Përqafoje, bir,

Nënë që të lindi, ²⁾
Përqafoje
Ajkunë³⁾ e dhëmbshur shqiptare.
O, Ajkunë, Ajkunë,
Krijes' e pagjumë,
Që as në legjenda
S'e mbylle syrin
Por si një statuj' e përjetshme,
Gjithmonë qëndrove
Krenare
Mbi kryet e djalit të vvarë...
Dhe motrën,
Përqafoje motrën,
Shtojzavallen besnike,
Që plagët
Gjith jetën
Me shamin' e saj
T'i ka lidhur. ⁴⁾

2) Tre heronjtë para se të zinin pozicionet e luftimit, u përqafulan me nënën dhe motrën e Jordanit, në shtëpinë e të cilit ndodheshin ditën e 22 qershorit 1942.

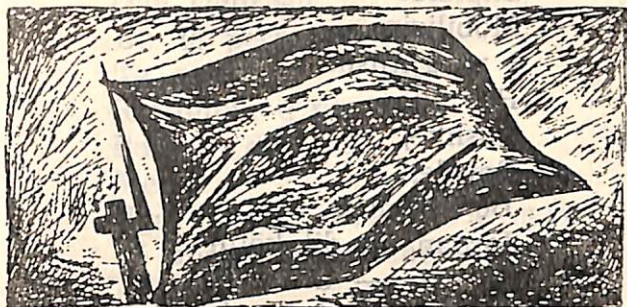
3) Ajkunë — emër i marrë nga cikli i kreshnikëve «Ajkuna kjan Omerin».

4) Motra e Jordanit i kish lidhur disa herë plagën Perlatit, që ish plagosur pak ditë para epopesë.

Zemër!
Për njerzit e tu,
Për jetën,
Për lirin' e grabitur,
Mes plumbave —

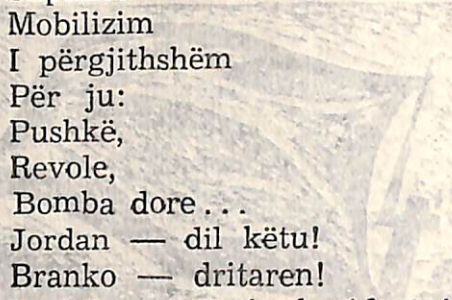
hidhur

- 2) Tre heronjtë para se të zinin pozitën e
luftimit u përpuluan me gjëra dhe motrën e Jor-
danit, në shprehje të cillit ndodhesha ditën e 22
qershorit 1942.
- 3) Ajkunë — emër i murit nga cili i kresh-
nikëve - Ajkunë kjan Omerit.
- 4) Mota e Jorbanit i krah hidhur dhe herë
përsëri për të jeh-pasqur pak ditë para
epopeës.

III

Në pozicione!
Përpara,
Në sulm
Njeri pas tjetrit, mendime!..
Ngri flamurin, i pari:
«Kjo shtëpi
Është barikadë
E ngritur
Nga dora
E Partisë Komuniste time»
Përpara!
A e dëgjoni?

Shpallet
Mobilizim
I përgjithshëm
Për ju:
Pushkë,
Revole,
Bomba dore...
Jordan — dil këtu!
Branko — dritaren!
Perlat — përgjo koridorin!
Sy nierëzorë!
Erdh' radha juaj
Ju, ndoshta,
Do të kishit dëshirë
Të shetitnit lëndinave
Ose të humbisnit
Mes valëve t' Adriatikut
Pas një barke...
Por, sot, sy,
Ju kini
Një detyrë të rëndë,
Një detyrë
Thjesht ushtarake...
Hidhni pra,
Prozhektorët tuaj
Tej,
Në frontin e armikut.